

מדרש רבה

פרשת קרח – כל העדה כולם קדושים

הרב יצחק שילת

פרשת קרח – א, י"ח, ז; י; יב

וַיְדַבֵּר אֶל קִרְחַ בֶּקֶר (במדבר טז, ה), מִה רָאָה לֹמֵר בֶּקֶר, אָמַר מֹשֶׁה שְׂמָא מִתּוֹר מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה אָמְרוּ דְבַר זֶה, אָמַר שְׂמָא בִּין כָּה וּבִין כָּה יַעֲשׂוּ תְשׁוּבָה, לְכָה נִאָמַר (במדבר טז, ה): בֶּקֶר וַיֵּדַע ה', אָמַר לָהֶם אִין לִי רְשׁוּת לְכַנֵּס עֲכָשׁוּ, אִין לְפָנָיו לֹא אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, אֲלֹא בְשִׁבְלִנּוּ עַל שְׂאֲכָלְנּוּ וְשְׁתִּינוּ. דְבַר אַחַר, אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה גְבוּלוֹת חֵלֶק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, יְכוּלִים אַתֶּם לְעַרְב יוֹם וְלַיְלָה, וְהוּא שְׂאֲמַר הִכְתוּב בְּתַחֲלָה (בראשית א, ה): וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר, (בראשית א, ד): וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, בְּשִׁבְיִל תְּשִׁמִּישׁוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִשֶׁם שֶׁהַבְּדִיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ בְּשִׁבְיִל תְּשִׁמִּישׁוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּה הַבְּדִיל יִשְׂרָאֵל מִן הָאֲמוֹת, שְׂנֵאָמַר (ויקרא כ, כו): וַאֲבָדֶל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי, וְכָה הַבְּדִיל אֶהְרֹן, שְׂנֵאָמַר (דברי הימים א כג, יג): וַיַּבְדֵּל אֶהְרֹן לְהַקְדִּישׁוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, אִם יְכוּלִין אַתֶּם לְעַרְב אוֹתָהּ הַבְּדִילָה שֶׁהַבְּדִיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, אַתֶּם יְכוּלִין לְבַטֵּל אֶת זֶה, לְכָה אָמַר לָהֶם (במדבר טז, ה): בֶּקֶר וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו, כְּכֹר הוּא מִתְקַן, (במדבר טז, ה): וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו...

הִלָּה קִרְחַ כָּל אוֹתוֹ הַלְיָלָה וְהִיָּה מִטְעָה אֶת יִשְׂרָאֵל וְאוֹמַר לָהֶם מִה אַתֶּם סְבוּרִים שְׂאֲנִי עוֹסֵק לְטַל אֶת הַגְּדִלָה לְעַצְמִי, אֲנִי מְבַקֵּשׁ שְׁתֵּהא הַגְּדִלָה עַל כְּלָנּוּ חוֹזְרֵת, שְׂמִשָּׁה נְטַל מְלָכוֹת לְעַצְמוֹ, וְהַכְּהֵנָה גְדוּלָה נָתַן לְאֲחִיו, וְהִיָּה הוֹלָה וּמִפְתָּה כָּל שְׂבָט וְשְׂבָט כְּרָאִי לָהֶם עַד שֶׁנִּשְׁתַּתְּפוּ עִמּוֹ, מִבֵּין, שְׂנֵאָמַר (במדבר טז, יט): וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם קִרְחַ אֶת כָּל הָעֵדָה, הַקְּרִיבוּ כָלֶם מִדְּבָרִים עִמּוֹ, מִיָּד (במדבר טז, כ כב): וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר הַבְּדִלוּ מִתּוֹר הָעֵדָה הַזֹּאת, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם...

וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהְלֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים. שְׁנוּ רְבוּתֵינוּ אַרְבָּעָה נִקְרְאוּ רָשָׁעִים, הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ לְחִבְרוֹ לְהַכּוֹתוֹ, אַף עַל פִּי שְׂלֵא הִכָּהוּ נִקְרָא רָשָׁע, שְׂנֵאָמַר (שמות ב, יג): וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לְמָה תִּכָּה רָעָה, הִכִּיתָ לֹא נִאָמַר אֲלֵא תִכָּה, וְהוּא וְאִינוּ מְשַׁלֵּם, שְׂנֵאָמַר (תהלים לז, כא): לֹא רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם וְצָדִיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. וְמִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ עֲזוֹת פְּנִים וְאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְפָנָיו מִי שְׂגָדוֹל הַיָּמִנּוּ, שְׂנֵאָמַר (משלי כא, כט): הַעֲזַ אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו וַיִּשֶׁר הוּא יִבִּין דְּרָכּוֹ. וְמִי שֶׁהוּא בְּעַל מַחֲלָקָת, שְׂנֵאָמַר: סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהְלֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה.